

KAPITOLA 1

Ten najlepší

USAIN BOLT STÁL NA DRÁHE A ČAKAL. Zostávalo mu ubehnúť posledných 100 metrov jeho olympijskej kariéry. Po troch účastiach na olympijských hrách, kde získal hromadu medailí a postaral sa o veľa nezabudnuteľných okamihov, všetko dospelo k tomuto poslednému momentu.

Rozhliadol sa dookola po skvostnom olympijskom štadióne v Riu de Janeiro. Do hľadiska sa natislo šesťdesiat tisíc fanúšikov pripravených sledovať záverečnú štafetu na štyrikrát 100 m. Mnohí z nich skandovali jeho meno.

„Milujeme ťa, Usain.“

„Nech sa ti podarí aj tá tretia z troch, Usain.“

„Chceme vidieť bleskového Bolta!“

Prvýkrát vtrhol na svetovú scénu na olympiáde v Pekingu pred ôsmimi rokmi. Ohromil svet, dosiahol najrýchlejšie časy všetkých čias na 100 metrov, 200 metrov a v štafete. O štyri roky neskôr sa stal superhviezdou olympijských hier v Londýne a dobehol si po tri ďalšie zlaté medaily.

A teraz v Riu, keď už mal vo vrecku dve zlaté za šprinty na stovke a dvojstovke, sa Usainovi naskytla príležitosť dosiahnuť historický treble. V štafete chcel fanúšikom naposledy predviesť veľkolepý výkon, na ktorý budú spomínať.

Zhlboka sa nadýchol. Bolo to rovnaké ako veľakrát predtým, už toľkokrát vyrážal na trať pod obrovským tlakom, napriek tomu si nemohol pomôcť a bol trochu nervózny. Na rozdiel od individuálnych pretekov, kde mal všetko vo svojich rukách, sa musel v štafete spoliehať tiež na tímových kolegov. Každá štafeta pozostávala zo štyroch atlétov a Usain potreboval, aby jeho jamajských parťákov preteky zastihli v najlepšej forme, ak mali získať zlato. Našťastie vedel, že v Asafovi Powellovi, Yohanovi Blakeovi a Nickelovi Ashmeadeovi má jeho krajina jedných z najrýchlejších šprintérov planéty.

Už bol takmer čas. O menej ako štyridsať sekúnd sa jeho olympijská kariéra skončí.

USAIN BOLT: NAJRÝCHLEJŠÍ MUŽ PLANÉTY

„Ideme na to, chlapci. Len mi bezpečne odovzdajte kolík – a ja sa potom postarám o zvyšok,“ povedal Usain, ktorý bežal posledný úsek štafety.

Nikto však nepočul ani slovo z toho, čo vravel. Fanúšikovia boli príliš hluční, pretože všetci kričali.

Konečne hľadisko stíchlo a čakalo sa na štartový výstrel.

Prásk!

Diváci začali znova kričať. Boli ako pominutí.

Asafa vyrazil z blokov. Usain stál na vzdialenejšej strane trate, ale videl, že jeho kolega zabehol prvý úsek skvele. Jamajka bola na rovnakej úrovni so štafetou USA, keď Asafa odovzdával kolík Yohanovi Blakeovi. Hneď naľavo od Yohana bežal Američan Justin Gatlin, Usainov veľký rival. Počas rokov spolu zažili pár úžasných súbojov, ale Usain mal zakaždým navrch – a zúfalo túžil, aby to rovnako dopadlo aj v ten večer.

„No tak, Yohan,“ vydýchol. „Bež ako vietor.“

Keď Nickel preberal štafetu na treťom úseku, obe štafety na tom boli stále rovnako. Usain sa začal chystať na svojej pozícii. Už nemohol preteky sledovať, namiesto toho uprel pohľad dopredu a čakal na zavolanie.

„Ruka!“ zakričal Nickel. To bol jeho signál.

Usain sa rozbehol. Keď začal naberať rýchlosť, ľavačku držal vystrčenú za seba. Nickel mu vrazil kolík do ruky.

Usain sa pozrel naľavo a napravo. Bol presne na úrovni štafiet USA a Japonska, pričom hneď za nimi bežala Kanada. Nemohlo to byť tesnejšie.

Preložil si kolík do pravej ruky a – šup! – bol v trape. Kolená zdvíhal vysoko a pumpoval rukami, nabral najvyššie tempo.

V priebehu okamihu získal metrový náskok. Vedel, že ho nikto nezastaví.

Už od chvíle, keď mu tréner na základnej škole povedal, nech prestane hrať kriket a začne sa venovať atletike, sa to skoro vždy končilo rovnako – len čo sa dostal do čela, bol neporaziteľný.

Preteky sa skončili ešte pred tým, ako Usain preťal cieľovú čiaru. Japonsko, USA, Kanadu a zvyšok štartového poľa úplne odstavil.

Usain sa znova stal olympijským víťazom!

Keď naposledy prebiehal cieľom, triumfálne zdvihol pravú ruku do vzduchu a na pozdrav vztýčil tri prsty. Každý z tých prstov znamenal jednu zlatú medailu v Riu.

„Ánooooo! Áno!“

Usain sa však za cieľom nezastavil. Bežal až k jamajským fanúšikom, ktorí v hľadisku nadšene

USAIN BOLT: NAJRÝCHLEJŠÍ MUŽ PLANÉTY

mávali žlto-zeleno-čiernymi vlajkami. Pohltilo ho more rúk a objatí.

Asafa, Yohan a Nickel sa čoskoro objavili na scéne tiež. To bol stimul k ďalšiemu objímaniu.

„Áno, chlapci, dali sme to!“

„Jamajka, najlepšia na svete – znova.“

S jamajskou vlajkou prehodenou cez plecia obiehal Usain so svojimi kolegami zo štafety víťazné kolo, ale zatiaľ čo počas štafety obkrúžili dráhu len za 37,27 sekundy, tentoraz im jedno kolo trvalo takmer 30 minút! Usain vstrebával každú jednotlivú sekundu. Mával divákom, posielal do hľadiska bozky a pri víťaznom tančeku predviedol niekoľko svižných pohybov nohami.

Nakoniec urobil to, na čo všetci fanúšikovia čakali. Víťaznú pózu Lightning Bolt. Záblesk. Bleskového Bolta, Boltov Blesk. Gesto, ktoré poznal každý. Zaklonil sa, vztýčil ľavú ruku a pravačku stiahol viac dozadu, ako keby vystreľoval blesk do neba. Fanúšikovia súhlasne jasali, niektorí jeho pózu napodobňovali.

Prišiel čas na posledný rozhovor.

„Je to fantastický pocit. Bola to dlhá cesta. Som šťastný, ale zároveň cítim úľavu.“

Na záver oznámil to, čo o ňom roky vyhlasovali iní.

„Takže vidíte. Som najlepší zo všetkých.“